

CHARACTER LIKENESS TO THE LORD
கர்த்தருக்கு ஒப்பான குணலட்சணம்

“நான் அவர்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்..... அவர்கள் ஒருமைப்பாட்டில் தேறினவர்களாயிருக்கும்படி..... நீர் என்னில் அன்பாயிருக்கிறதுபோல அவர்களிலும் அன்பாயிருக்கிறதையும் உலகம் அறியும்படிக்கு நான் அவர்களிலும் நீர் என்னிலும் இருக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.” யோவான் 17:9, 20-23

இந்த வார்த்தைகளானது, நமது கர்த்தர் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட அன்று ராத்திரியிலே, நினைவுகூருதலான இராப்போஜனம் ஆசரிக்கப்பட்ட மேல் வீட்டறையிலிருந்து கெத்செமனே தோட்டத்திற்கு போகிற வழியில், கர்த்தரினால் உரைக்கப்பட்டதை நாம் நினைவுகூருகிறோம். அந்த சமயத்தில் அவர் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலருக்காக, அல்லது புதினோருவருக்காக வெளிப்படையாக ஜெபித்தார். ஏனெனில் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவர் கூறியதாவது: “கேட்டின் மகன் கெட்டுப் போனானேயல்லாமல், அவர்களில் ஒருவனும் கெட்டுப்போகவில்லை.” (யோவான் 17:12) ஆனால் நமது தலைப்பு வசனம் அவருடைய ஜெயமானது சுவிசேஷ்யுகம் முழுவதும் வருகிற அவரது உண்மையுள்ள பின்னடியார்களுக்கானது என்று காண்பிக்கிறது. அவர் கூறுகிறார்: “நான் இவர்களுக்காக, வேண்டிக்கொள்ளுகிறது மல்லாமல், இவர்களுடைய வார்த்தையினால் என்னை விசுவாசிக்கிறவர்களுக்காகவும் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.” (யோவான் 17:20) அவரும் அவருடைய பிதாவும் ஒன்றாயிருப்பது போல, அதாவது ஒரே மனதுடையவர்களாயிருப்பது போல அவரது பின்னடியார்களும் ஒன்றாயிருக்கும்படி நமக்காக ஜெபித்தார்.

இந்த வசனமானது கர்த்தராகிய இயேசுவும் பிதாவும் ஒரே ஆள் அல்ல என்பதற்கு சிறந்த நிரூபணமாயிருக்கிறது. சபை அனைவரும் ஒரே ஆளாக இருக்கும்படி ஜெபித்திருக்க முடியாது. அது சித்தத்தில் ஒருமைப்பாடும், சித்தத்தில் முழுமையான இணக்கமும் நோக்கத்தில் ஒருமைப்பாடுமாகும். “என் சித்தம் அல்ல உமது சித்தமே நடக்கக்கடவது” என்று கர்த்தர் கூறினார். இப்படியாக கர்த்தர், பிதாவுடனும் பிதாவினுடைய சித்தத்துடனும், பிதாவின் திட்டத்துடனும் முழுமையான ஒருமைப்பாட்டிற்குள்ளும் இணக்கத்திற்கும் வந்தார். இது ஒருவருக்கொருவர் தங்களது உரிமைகளை விட்டுக்கொடுப்பது அல்ல.

உலகத்தின் இரட்சகராகவும் புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகவும் ஆவதற்கு முன்னர், மனுக்குலத்தின் உலகத்தில் அவர் செய்யும் முதல் வேலை சபையை தெரிந்து கொள்ளுதல் ஆகும். தற்போது அவர் ஆரம்பித்திருந்த வேலை இது தான். அவர்களுக்கு சாட்சியத்தை அளித்துக் கொண்டிருந்தார். சபை முழுவதும் ஒரே நோக்கம் உடையவர்களாகவும், தமது சித்தத்துடன் ஒருமைப்பாடு உடையவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று கர்த்தர் விரும்புகிறார். நமது சித்தத்தை முழுவதுமாக ஒப்புக்கொடுக்கிற இந்த ஒரே வழியில் மட்டுமே இதை பெற முடியும் என்று நாம் காணக்கூடும். வேதவாக்கியங்கள் கூறுவது போல இதை நாம் மரித்தவர்களாக ஆவதினாலே செய்யப்படுகிறது.

கருத்து வேறுபாடுக்கான ஓரண்டு காரணங்கள்

சாரீரம் மற்றும் சூழ்நிலைகளிலிருந்து ஒரு மனுஷன் அல்லது ஒரு ஸ்திரீ என்ன விருப்பத்தை கொண்டு வர முடியுமோ அதுவே அவர்களது சித்தமாக இருக்கிறது. ஆகவே நமது சீஷத்துவத்தின் ஆரம்பத்திலேயே பார்க்கப்பட வேண்டிய முதல் காரியம் நமது சித்தத்தை பொறுத்தவரை நாம் மரித்து, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் ஜீவிக்கிறோமா என்பது தான். இதைச் செய்கிற அனைவரையும் புது சிருஷ்டிகள் என்று அவர் அழைக்கிறார். அவர் அவர்களுக்கு அவர்களுடையதாக இருக்கும்படியான பரிசுத்த ஆவியை, புதிய சிந்தையை, புதிய சித்தத்தை அருளுகின்றார். அவர்கள் எந்த அளவுக்கு புதிய சிந்தையை, புதிய சித்தத்தை பெறுகிறார்களோ அதற்கேற்றாற்போல் ஒருவரோடொருவர் ஒருமைப்பாடு அங்கே காணப்படும்.

கர்த்தருடைய ஜனங்கள் மத்தியில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருப்பதற்கு காரணம் உண்மைத்தன்மை அல்லது அறிவில் குறைவுபடுவதுதான். உண்மைத்தன்மையில் குறைவு பட்டால், அவர்கள் படிப்படியாக பின் வாங்கிப் போவார்கள். தேவன் தமது குடும்பத்தில் யாரையும் பலவந்தப்படுத்தி தெரிந்துகொள்ளுவதில்லை. தம்மை உண்மையோடும் ஆவியோடும் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்களையும் எல்லா காரியங்களிலும் உண்மையுள்ளவர்களையும் தெரிந்தெடுக்கிறார். அந்த வகுப்பாரைத் தெரிந்து கொள்வதற்காவே அவர் இந்த சுவிசேஷ யுகம் முழுவதையும் ஒதுக்கியிருக்கிறார். தெரிந்தெடுக்கும் இந்த வேலையானது ஏறக்குறைய பத்தொன்பது நூற்றுண்டுகளாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த கூட்டத்தார் ஒரு சிறு மந்தையாக இருப்பார்கள். அவர்கள் வெளிப்படையாக தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட வகுப்பாராக இருப்பார்கள். அவர்கள் தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடக்கும்படி எதிர்பார்க்கப்படுகின்றனர்.

அநேகருக்கு அந்த வழியில் நடப்பதற்கும், உலகமும், அதன் திட்டங்களும் ஒன்றில்லாதவைகள் என்றும் குப்பையும் தூசியுமாக இருக்கிறது என்றும் எண்ணுமளவுக்கு தேவனிடத்திலும், நீதியினிடத்திலும் விசுவாசம் கொண்டிருப்பதில்லை. உண்மையில்லாதவர்கள் தங்களது உயிர் நிலைமையை விட்டு விடும் போது விசுவாசமுள்ளவர்கள் தாங்கள் ஒன்றாக இழுக்கப்படுவதையும் காண்பார்கள். விசுவாசம் உள்ளவர்களிடையே அதிகமதிமாக ஒருமைப்பாடு காணப்படும். இது எல்லா காலங்களிலும் எல்லா தேசங்களிலும் உண்மையாகவே இருக்கும். முற்றும் உண்மையுள்ளவர்கள் அனைவரும் பிதாவின் சித்தத்தை செய்ய விரும்புகிறவர்களாகவும் பிதாவின் உறுதியத்தில் தங்களது ஜீவனையும் கொடுக்க விரும்புகிறவர்களாகவும் இருப்பார்கள். இந்த விருப்பம் அவர்களுடைய ஒருமைப்பாட்டில் இருக்கும்படி செய்யும்.

முதர்ச்சியினித்தம் பிணக்கு குறையும்

அவர்கள் ஒருமைப்பாட்டில் தேறினவர்களாயிருப்பது குறித்து நமது கர்த்தர் குறிப்பிடுகிறார். ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட அங்கமும் முன்னேறும் போது இடத்தை நிரப்புவதற்கும் மிகவும் பாத்திரராகிறார் அல்லது அவருக்கு கொடுக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்துகிறார். இப்படியாக கிறிஸ்துவின் சாரீரமானது செயல் திறன்மிக்கதாக ஆகின்றது. ஆனால் இங்கு சபையின் தேறின

நிலையை, நிறைவடைந்ததைக் குறிப்பிடுகிறார். அவர் யுக முடிவின் போது கிரியை நிறைவடைந்ததை, பூரணமடைந்ததை அவர்கள் ஒருமைப்பாட்டில் தேறினதை குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் மகா நிறைவை கர்த்தர் தாமே கொண்டுவருவார். நமது மாம்சத்தில் வேறுபாடுகள் இருப்பதினால், எல்லாவற்றிலும் நாம் ஒரே மாதிரி இருக்க முடியாது. இப்பொழுது நாம் ஏறக்குறைய தெளிவற்ற நிலைமையிலேயே பார்க்க முடிகிறது.

இப்பொழுது நம்மால் காரியங்களை முழுமையாகவும் நிறைவாகவும் பார்க்க முடியவில்லை. இதனிமித்தம் பிதாவினுடைய சித்தத்தை செய்யும்படி முழுமையாக அர்ப்பணம் செய்தவர்களிடையே உராய்வுகள் எப்பொழுதும் இருக்கும். நாம் முதிர்ச்சி அடையும் போது இந்த உராய்வு குறைய வேண்டும். “ஒரு நிமிஷத்திலே, ஒரு இமைப்பொழுதிலே” உயிர்த்தெழுதலின் மாற்றத்தின் பொழுது மகிமையான நிறைவை அடையும் வரை நம்மால் கண்ணால் பார்க்க இயலாது. “மாம்சமும் ரத்தமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை சுதந்தரிப்பது இல்லை.” இந்த அபூரண சரீரங்களில்தான் நமக்கான பரிட்சைகளை பெற வேண்டியுள்ளது. முடிவு பரியந்தம் உலகம், மாம்சம் மற்றும் சத்துருவானவனுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் நமது உண்மைத்தன்மையை காண்பிக்கிறவர்கள், கிறிஸ்துவுடன் உடன் சுதந்தரராயிருந்து, அவரது ராஜ்யத்தில் பங்குபெற்று, மனுக்குலத்தின் உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கிற தெய்வீக திட்டத்தை செயல்படுத்துகிறவர்களாக இருப்பார்கள்.

பீரம்க்க வைக்கும் கூற்று

கர்த்தருடைய வெளிப்படுதலின் எபிபெனியா காலத்தில் அல்லது பிரகாசமான காலத்தில், சபையை வழிநடத்துகிற தற்கால வேலையை முடித்தவராக காணப்படுவார்; உலகமானது வேறு ஒரு யுகத்தின் கீழ் இருப்பதாக அறிவிக்கப்படும். உலகமானது காரியத்தை முழுமையாக அறிய வரும் போது, நமது கர்த்தர் தமது சீஷர்களுடன் ஏறெடுத்த கடைசி ஜெபத்தில் பிதாவானவர் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை அன்பு கூறுவது போல சபையையும் அன்பு கூறுகிறார் என்கிற உண்மையை அறிந்து கொள்ளுவார்கள். இது மிகவும் பிரமிக்க வைக்கும் கூற்று. இது நமது கர்த்தரிடத்தில் சுயநலம் எதுவும் இல்லை என்பதை காண்பிக்கிறது. “அவர்கள் எனக்கு கீழாகத்தான் இருப்பார்கள். நான் பெறும் மகிமையை அவர்கள் ஒருபோதும் அடைய மாட்டார்கள்” என்று அவர் கூறவில்லை.

மாறாக, நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, கொள்கை மற்றும் குணலட்சத்தின் அடிப்படையிலேயே தமது அன்பை செயல்படுத்துவார் என்பதை அறிந்திருக்கிறார். இந்த மகிமையான கூட்டத்தாரில் அங்கங்களாயிருக்கும் அனைவரும் நமது கர்த்தர் பெற்றிருந்த அதே மகிமையான குணலட்சணத்தை உடையவர்களாக இருப்பார்கள். சொல்லப்போனால் மனதின் மையப்பகுதி வரை உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்கள், தங்கள் நீதியை சிநேகித்தது, அக்கிரமத்தை வெறுப்பதை நிரூபித்து காட்டியிருக்க வேண்டும். “நீர் நீதியை விரும்பி, அக்கிரமத்தை வெறுத்திருக்கிறீர், ஆதலால் தேவனே உம்முடைய தேவன் உமது தோழரைப் பார்க்கிலும் உம்மை ஆனந்த தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணினார்” என்று நாம் வாசிக்கிறோம். (எபிரேயர் 1:9) ஆகையால் அவர் சபை வகுப்பாரின் தலையாக இருக்கும்படி அவர் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறார். இந்த வேத வாக்கியத்தில் சபை வகுப்பார் அவரைக்காட்டிலும் கீழானவர்கள் என்று குறிப்பிடப்படாமல் தோழர்கள் என்றும் பொதுவான ஐக்கியத்தில் ஒரே தளத்தில் இருப்பார்கள் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றனர். அப்பொழுது உலகமானது, பிதாவானவர் இயேசுவை அன்புகூர்ந்தது போலவே, சபையையும் அன்புகூர்ந்தார் என்பதை அறிந்து கொள்ளுவார்கள். சபையானது தனது கர்த்தராகிய இயேசுவுடன் அதே தளத்திலேயே இருப்பார்கள் என்று நாம் புரிந்து கொள்ளுகிறோம். எனினும் தேவன் அவரை, “எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, தலையாக தந்தருளினார்” என்றும் தேவன் என்றென்றைக்கும் ஸ்தோத்தரிக்கப்படத் தக்கவர் என்றும் நாம் மனதில் வைக்க வேண்டும். சபையானது ஒரு போதும் கிறிஸ்துவுக்கு சமமாக இருப்பதில்லை.

நமது பரம பிதாவானவர் கிறிஸ்துவை நேசித்தது போல நம்மையும் நேசிக்கிறார் என்பதும், கர்த்தர், வைரத்தை சேற்றிலோ அது வேறு எங்கு காணப்பட்டாலும் நேசிக்கிறார் என்பதும் நமக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது! மனிதனின் பாவச்சேற்றிலிருந்து இந்த பாத்திரங்களை கர்த்தராகிய இயேசு தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார். கர்த்தராகிய இயேசு உண்மையாய் இருந்ததுபோல உண்மையுள்ள -வர்களாகவும் முற்றும் ஜெயங்கொண்டவர்களாகவும் தங்களை நிரூபித்து காண்பிக்கும் வகுப்பாரை, பிதாவானவர் கர்த்தராகிய இயேசுவை அன்பு கூர்ந்தது போல அன்பு கூர்ந்து தம்முடைய குமாறனுடன் அவர்களையும் மகிமைப்படுத்துவார்.